

Vilma Remezaitė: „Norėčiau palinkėti lietuviams nebijoti išlikti savimi“ ⁶

Irma Gulbinaitė, Berlynas

2011-01-01 09:59

Nuotrauka iš asmeninio archyvo

Berlyno spaudoje tituluojama kaip „Šio laikmečio balsas“ (Die Stimme dieser Zeit), telšietė Vilma Remezaitė savo sodriu dramatišku sopranu kaurai smelkiasi net ir į tamsiausius klausytojo sielos užkaborius. Šiandien su geriausiais muzikiniais prodiuseriais dirbanti solistė neslepia, kad kelias į Vokietijos didžiąją sceną nebuvo vien rožėmis klotas. Dabartinė sėkmė - tai dešimtmečio sunkaus darbo rezultatas.

Sudėtingiausias - integracinis periodas

Dar gastrolių su Kauno valstybiniu choru metais pamėgusi Vokietiją Vilma sako, kad adaptaciniai metai Berlyne buvo patys sunkiausi – tai ir kalbos barjeras, ir žmonės, ir svetima kultūra. Jie atėmė iš daininkės labai daug jėgų ir energijos. Svarbiausia tada buvo, ar toliau pavyks čia išgyventi, ir apskritai suvokti, ką ji čia veikia. „Berlynas yra toks miestas, kuris tavęs nespaudžia, bet ir neglosto, - pasakoja solistė. - Čia kiekvienas gyvena savo gyvenimą. Berlyniečiai nėra ta visuomenė, kuri labai domėtusi tavo, naujai atvykusio, problemomis. Berlyne susirinkę labai skirtingų kultūrų žmonės, kurie tiesiog yra nepajėgūs domėtis visais ir viskuo. Esi paliktas vienas ir turi kapstyti kaip išmanai. Laikui bėgant, be abejo, mes kiekvienas atrandame savo žmonių terpę, kurioje jaučiamės gerai. Palyginti su Lietuva, čia, žinoma, didesnė žmonių masė ir pats pasirinkimas, nors vokiečiams mes liksime visuomet trečioji šalis, kad ir kaip besistengtume. Vienetinius žmones, kurie to verti, jie, žinoma, išskiria, bet apskritai laiko save geresniais. Man tai iš dalies imponuoja, nes taip jie išlaiko savo stabilumą ir nieko nekopijuoja. To nepasakysi apie lietuvius. Mūsų, lietuvių, trūkumas tas, kad mes stengiamės visada ką nors pamėgdžioti. Be abejo, kaip išeiviai, mes visų pirma stengiamės integruotis į čionykštę kultūrą ir nepastebimai pradėdami prarasti savitumą, savo kultūros dalį. Tačiau tam, kad integruotumeis savo tautiškumo prarasti nebūtina. Pakanka gerai įsisavinti kalbą, domėtis vietiniu visuomeniniu gyvenimu. Vokiečiai gana lengvai priima kitas kultūras, ypač Berlyne, kuris nuo seno garsėja kaip Multi-Kulti miestas, tačiau širdies gilumoje labai nori, kad tie žmonės gerbtų ir žinotų jų kultūrą, papročius. Netgi per dešimt metų į vokiečių visuomenę man pavyko tik iš dalies integruotis. Man asmeniškai buvo labai svarbu neprarasti savęs kaip lietuvės, nes didžiuojuosi šalimi, kurioje esu gimusi, iš kurios kilusios mano šaknys. Šią savo dalelę visuomet norėčiau išlaikyti ir neprarasti ryšio su Lietuva. Žmogus negali visiškai susiliesti su ta kultūra, kurioje nėra gimęs. Joje gyventi ir adaptuotis galima, bet būtina išlaikyti ir savo autentiškumą.“

Gyvenimą pakeitė lemtingas vakaras

Prieš penkerius metus įvykęs didžiulis Galos vakaras Rusijos ambasdoje Berlyne, į kurį ji buvo pakviesta kaip atlikėja, tapo lemiamu posūkiu Vilmos gyvenime. Būtent tada ją likimas suvedė su Vokietijos įžymiuoju "crossover" dainininku Helmut Lotti, kuris ir pastūmėjo atlikėją toliau vystyti šį žanrą. Helmut Lotti, scenoje interpretuojantis folko ir popmuziką ir perpinantis ją su klasikiniu dainavimu, buvo vienas iš "crossover" žanro Vokietijoje pradininkų. „Mane sužavėjo jo pasirodymas. Helmut Lotti ne veltui yra vienas populiariausių Vokietijos atlikėjų, scenoje skleidžiantis nepaprastai stiprią energiją ir turintis įstabų balsą. Prie viso to jis yra nuostabus žmogus, labai drovus ir neišsišokantis. Jis ir paskatino mane pasirinkti šį žanrą. Būtent "crossover" stilius išplėšia klasikinį dainavimą iš jo griežtų rėmų ir daro priimtinesnį publikai, daugiau paliečia

žmonių sielas, o ne vien lepina muzikinę klausą. Nebelieka griežtų operinio dainavimo ribų, atveriamos publikai ir šio žanro atlikėjams daug platesnės muzikinės ir sceninės erdvės. Aš nebijau pasakyti, kad save matau būtent daugiau koncertinėje scenoje, o ne vien kaip filharmonijos ar operos scenų atlikėją“, - pasakoja ji.

Pirmasis žanrinis iššūkis - Berlyno Gojos scenoje

Pirmą kartą su naujuoju numeriu “I want to live forever” pasirodžiusi dar praeitų metų rudenį Berlyno Gojos Galos vakare, Vilma savo koncertinę programą jau spėjo parodyti ir Dresdene, ir Hamburge, ir pakartotiniuose koncertuose Berlyne.“ 2009-ųjų projektas buvo mano pirmasis šio žanro iššūkis. Tai lyg mano kūdikis, kurį aš toliau puoselėju ir tobulinu. Be šio numerio yra dar keli paraleliniai projektai Galos vakarams bei pristatymams koncertų salėse, pasirodymai varjetė su akrobatiniais numeriais. Tai nėra ištisinė programa, bet būtent vienetiniai projektai. Ir šiuo metu yra ruošiami dar du pasirodymai, nors šiek tiek skiriasi atlikimas ir sceniniai kostiumai. Mane labai džiugina, kad ir Operos teatrai, ir filharmonija pasidarė daug atviresni būtent mano žanro solistams, o ne vien klasikos atlikėjams, kaip būdavo anksčiau. Ir jei balsas gerai paruoštas, įdomi programa, jie pritraukia ir kitų žanrų atlikėjus. Mano svajonė yra atlikti moderniąją muziką įvairiose scenose, neapibrėžiant griežtų vienos scenos ribų. Be galo džiugina, kai manęs klausosi didžioji dauguma, o ne vien klasikos gerbėjai. Nors toliau dirbu ir kamerinėse salėse su pianistais, akompaniatoriais, į kurias žmonės pritraukia klasikinė muzika, šio žanro taip pat visiškai neatsisakau, bet save matau būtent kaip solinę "crossover" atlikėją“, - dalijosi mintimis dainininkė.

Geriausia naujametė dovana - projekto įgyvendinimas

Bene įstabiausias iki šiol daininkės pasiekimas – tai bendradarbiavimas su vienu geriausių Šveicarijos prodiuserių Carl Haenggi ir bendras kitų metų projektas, kuriame susipina kompozitoriaus modernios oranžuotės ir Vilmos klasikinis balsas. „Jo sukurta instrumentinė muzika man labai artima ir mano vokalas šiam projektui labai tinka. Tai bus taip pat šou muzika, tačiau gal daugiau paliesta meninė sritis, kuri interpretuota savaip, neperdainuota, vyraus naujos oranžuotės, naujas atlikimas. Tai būtų vienas didžiausių šios krypties projektų, demonstruojamas ne tik Vokietijos, bet ir JAV, ir Europos didžiosiose scenose. Šio projekto įgyvendinimas man būtų geriausia naujametė dovana. Ir nors suprantu, kad Lietuvoje dabar yra labai sunkūs metai vis dėlto norėčiau palinkėti ir mūsų žmonėms tiek gimtinėje, tiek svetur, nebijoti būti savimi, gerbti Lietuvą ir būti nors truputėlį geresniems vienas kitam - tai yra būtent tai, ko mūsų kraštui labiausiai trūksta“, - linki atlikėja.

Vilmos Remezaitės pasirodymą galite pasižiūrėti čia: <http://www.youtube.com/watch?v=745170e3IIA>

Griežtai draudžiama *Etaplius.lt* naujienų portale skelbiamą informaciją naudoti kitose interneto svetainėse, žiniasklaidos priemonėse ar kitur. Draudžiama platinti *Etaplius.lt* bet kokio pavidalo medžiagą be sutikimo, o jei sutikimas gautas, būtina nurodyti *Etaplius.lt* šaltinį. Ši informacija yra VŠĮ “Šiauliai plius” nuosavybė. Ją galima platinti tik susitarus su portalo redakcija. Norint gauti sutikimą, reikia kreiptis el. paštu etaplius@splius.lt.

www.splius.lt

www.tvreklama.lt

© 2009 VŠĮ „Šiauliai plius“. Visos teisės saugomos

